

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Morari Constantin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.02.2019-11.04.2019
2. instanța de apel: 27.05.2019-26.07.2019
3. instanța de recurs: 25.09.2019 - 04.02.2020

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 aprilie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Morari Constantin Xxxxx, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și cu atragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, aplicându-i sancțiunea contravențională, sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 7500 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Morari Constantin, conștientizând caracterul prejudiciabil a deținerii și folosirii documentelor oficiale false, fără obținerea dreptului ce i-ar acorda drepturi sau l-ar libera de obligații, într-o perioadă nestabilă de timp, în coparticipare cu alte persoane nestabiliie de organul de urmărire penală, implicate în activitatea criminală îndreptată spre confecționarea, deținerea, vânzarea, folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi sau eliberează de obligații, într-o perioadă nestabilă de timp, de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, în mod ilicit a dobândit contrar sumei de 500 euro, buletinul de identitate a României cu numărul XXXXX din 03.03.2016, permisul de conducere nr. xxxxx din

07.06.2016 a României, certificatul de pregătire profesională a conducătorului auto seria xxxxx din 18.11.2016 a României eliberate pe numele Morari Constantin Xxxxx, care sunt documente oficiale de importanță deosebită, pe care le-a deținut, folosindu-le prin prezentarea drept acte veridice.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-781 din 26.12.2018 blancheta certificatului de pregătire profesională a conducătorilor auto nr. xxxxx din 18.11.2016 pe numele Morari Constantin, născut la 14.04.1992, este confecționat cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative cu imprimantă InkJet color; blancheta permisului de conducere a României nr. xxxxx eliberată la data de 07.06.2016 pe numele Morari Constantin, născut la 14.04.1992 fiind confecționată cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative cu imprimantă Ink-Jet color; blancheta cărții de identitate a României cu seria și numărul: XXXXX din 03.03.2016 pe numele Morari Constantin, născut în 1992 fiind confecționată cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative cu imprimantă Ink-Jet color (plasa de protecție, recuzitele, seria și numărul, textul în rubrici), nu prin aceeași metodă ca și blancheta cărții de identitate a României cu seria și numărul XXXXX din 25.05.2018, eliberată pe numele lui Zaharia Stela, prezentată în calitate de model de comparație.

Respectivele acțiuni au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativele *deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și condamnarea lui Morari Constantin în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 u.c, echivalentul a 25 000 lei, precum și încasarea de la el în sensul art. art. 227, 229 Cod de procedură penală, a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 100 lei pentru efectuarea expertizei chimice.

În motivarea apelului a indicat:

- prima instanță la stabilirea pedepsei contravenționale nu a argumentat motivele aplicării față de inculpat a prevederilor art. 55 Cod penal, soluție ce este greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului;

- deși inculpatul a recunoscut pe deplin vina incriminată, aceasta totuși nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptei comise și mai mult ca atât aceasta a comis o faptă penală ilegală, în coparticipare, iar în cadrul urmăririi penale a refuzat să declare de la care persoană a procurat actele false, fapt ce a generat disjungarea cauzei penale în privința altor persoane nestabilite de organul de urmărire penală;

- conform datelor Biroului Național de Statistică potrivit căror (...) infracțiunile contra securității publice constituie 4,8%, iar cele contra autorităților publice de 4,5%, în majoritatea cazurilor delicvenții fiind

condamnați în proporție de 4,0%, astfel încât pericolul pe care îl poartă prin sine infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, rămâne a fi unul destul de mare, fiind inoportună liberarea inculpatului de răspunderea penală cu atragerea lui la răspunderea contravențională prin aplicarea sancțiunii contravenționale, ce în opinia sa nu-și va realiza scopul de corectare a celui vinovat, cu prevenirea comiterii pe viitor atât de el, cât și de alte persoane a unor fapte analogice;

- pedeapsa aplicată față de inculpat este vădit neproporțională faptei comise de către acesta și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- fiind examinată cauza în procedură simplificată, s-a stabilit că au fost suportate cheltuieli în sumă de 2100 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-781 din 26.12.2018;

- Legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare respective, ignorând solicitarea acuzatorului de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, detaliat sunt redată în conținutul hotărârii atacate, instanța de apel a reținut inutilitatea expunerii lor repetate, ele fiind recunoscute și totalmente acceptate de inculpat, instanța de fond corect constatând prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativele *deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două sau mai multe persoane*.

Drept urmare, reieșind din caracterul prejudiciabil a faptei comise de inculpat, catalogată prin prisma art. 16 Cod penal ca o infracțiune mai puțin gravă, în raport cu temeiul de drept și aspectele de fapt reținute de instanță în calitate de circumstanțe atenuante, în lipsa interdicțiilor stipulate în conținutul alin. (1) art. 55 Cod penal, precum și acceptând argumentele apărării, instanța de apel a conchis caracterul întemeiat și legal a soluției judiciare privind atragerea lui Constantin Morari la răspunderea contravențională, motiv pentru care a păstrat-o fără modificări. Or, deși fapta comisă de el indiscutabil afectează relațiile sociale cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare a documentelor oficiale, creând o imagine negativă a modului de funcționare a legii în stat, totuși în speță au fost constatate un cumul de circumstanțe atenuante ce vin să fundamenteze concluzia instanței referitor la aplicabilitatea în cazul lui Morari C. a prevederilor art. 55 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, el și-a demonstrat căința activă, contribuind la descoperirea infracțiunii prin predarea benevolă și neîntârziată OUP a actelor solicitate, referitor la care lipsesc date, că ar fi fost anterior folosite dat faptului depistării în conținutul lor a unor erori cu privire la actele

personale; recunoscându-și integral vinovăția și acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, fiind la prima abatere de legea penală și conștientizând caracterul social-periculos a faptei comise. La toate acestea fiind caracterizat pozitiv de la locul de trai, achitând în ordinea art. 34 alin. (3) Cod contravențional, amenda stabilită.

Astfel încât, comportamentul manifestat de inculpat pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, denotă corectarea lui prin conștientizarea caracterului periculos a faptelor comise, iar prin dobândirea ulterioară legală a actelor personale, excluzându-se comiterea lor pe viitor.

În ce privește cerința acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpatul Morari C. a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 100 lei pentru efectuarea raportului de expertiză tehnică nr. 34/12/2-R-781 din 26.12.2018 (f.d.100-105), aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, cu toate, că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, ce impune desfășurarea urmăririi și judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, posibilitatea încasării lor de la făptuitor, o decide instanța de judecată în dependență de capacitatea lui de plată, constatată prin datele obiective a cauzei.

Respectiv, în speța dată, instanța de apel a constatat că, incapacitatea de plată a inculpatului Morari C., ce nu este încadrat oficial în câmpul muncii, neavând un izvor stabil de venit din contul cărui ar fi posibilă acoperirea cheltuielilor, fiind unicul întreținător al părinților săi inapți de muncă, ambii diagnosticați cu maladii incurabile și grad accentuat de dizabilitate, având nevoie de îngrijiri medicale și tratament costisitor, fapt confirmat prin înscrisurile de la f.d. 154-159, astfel încât încasarea sumei solicitate de procuror, i-ar putea afecta considerabil starea financiară destul de precară a familiei, motiv pentru care a considerat că urmează a fi respinsă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a considerat eronat, că instanța de fond, la încetarea procesului penal cu tragerea la răspundere contravențională a lui Morari Constantin, a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consimțite în art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, de scopul pedepsei penale, de corectarea și reeducare a inculpatului, precum și a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, corect aplicând prevederile art. 55 Cod penal, condițiile normei respective fiind pe deplin întrunite de inculpatul nominalizat;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel incorect au apreciat faptul întrunirii de către inculpatul Morari Constantin a tuturor condițiilor stipulate la art. 55 Cod penal. Însă, a fost ignorată în totalmente aceea, că fapta comisă de inculpat

poartă un caracter social-periculos, afectând relațiile sociale cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare a documentelor oficiale, creând o imagine negativă a modului de funcționare a legii în stat;

- cu toate că inculpatul a recunoscut pe deplin vina în infracțiunea incriminată, acesta, totuși, nu a conștientizat pînă la capăt urmările prejudiciabile ale faptei comise și mai mult ca atât, acesta a comis o faptă penală în coparticipare, iar în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, a refuzat să declare de la care persoană a procurat actele false, fapt ce a generat disjungerea cauzei penale în privința altor persoane nestabilite de organul de urmărire penală;

- conform datelor Biroului Național de Statistică, crimele contra unităților publice și a securității de stat sunt, la moment sunt în continuă creștere, iar în structura infracțiunilor înregistrate, infracțiunile contra autorităților publice e de 4.5%, în majoritatea cazurilor delicvenții fiind condamnați în proporție de 4.0%, astfel încât pericolul care îl poartă prin sine infracțiunea, prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, rămâne a fi unul destul de mare, fiind inoportună liberarea inculpatului de răspunderea penală cu tragerea lui la răspunderea contravențională prin aplicarea sancțiunii contravenționale, ce nu-și va realiza scopul de corectare a celui vinovat, cu prevenirea comiterii pe viitor atât de el, cât și de alte persoane a unor fapte analogice;

- consideră neargumentată respingerea încasării de la Morari Constantin în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 lei;

- o dată ce inculpatul Morari Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, incriminate lui, cheltuielile judiciare, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, urmează să fie încasate de la el;

- instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor din apel invocate de apelant.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de către procuror se constată că acesta este întemeiat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din conținutul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă procurorul critică decizia instanței de apel, prin care s-a menținut sentința, privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională, astfel considerând-o neîntemeiată și în partea în care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 2100 lei.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, la fel instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate, în ordine de apel.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță a încetat procesul penal pornit în privința lui Morari Constantin Xxxxx, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și cu atragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, aplicându-i sancțiunea contravențională, sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 7500 lei.

Procurorul nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o prin prisma faptului aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională și cheltuielilor judiciare. Inșă, instanța de apel a respins ca nefondat apelul procurorului și a menținut sentința.

Instanța de recurs reține că, argumentele din recursul procurorului urmează a fi admise, deoarece din analiza hotărârii contestate, se atestă faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra celor mai esențiale motive invocate de procuror în ordine de apel, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv câteva argumente principale cum ar fi:

- prima instanță la stabilirea pedepsei contravenționale nu a argumentat motivele aplicării față de inculpat a prevederilor art. 55 Cod penal, soluție ce este greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului;

- deși inculpatul a recunoscut pe deplin vina incriminată, aceasta totuși nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptei comise și mai mult ca atât aceasta a comis o faptă penală ilegală, în coparticipare, iar în cadrul urmăririi penale a refuzat să declare de la care persoană a procurat actele false, fapt ce a generat disjungarea cauzei penale în privința altor persoane nestabilite de organul de urmărire penală;

- conform datelor Biroului Național de Statistică potrivit căror (...) infracțiunile contra securității publice constituie 4,8%, iar cele contra autorităților publice de 4,5%, în majoritatea cazurilor delicvenții fiind condamnați în proporție de 4,0%, astfel încât pericolul pe care îl poartă prin sine infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, rămâne a fi unul destul de mare, fiind inoportună liberarea inculpatului de răspunderea penală cu atragerea lui la răspunderea contravențională, prin aplicarea sancțiunii contravenționale, ce în opinia sa nu-și va realiza scopul de corectare a celui vinovat, cu prevenirea comiterii pe viitor atât de el, cât și de alte persoane a unor fapte analogice;

- pedeapsa aplicată față de inculpat este vădit neproportională faptei comise de către acesta și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelantului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate mai sus,

fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unor fraze generale, precum că: „... el și-a demonstrat căința activă, contribuind la descoperirea infracțiunii prin predarea benevolă și neîntârziată OUP a actelor solicitate, referitor la care lipsesc date, că ar fi fost anterior folosite dat faptului depistării în conținutul lor a unor erori cu privire la actele personale; recunoscându-și integral vinovăția și acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, fiind la prima abatere de legea penală și conștientizând caracterul social-periculos a faptei comise. La toate acestea fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, achitând în ordinea art. 34 alin. (3) Cod contravențional, amenda lui stabilită”, fără a se expune asupra principalelor motive invocate în apel referitor la faptul dacă corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, ținând cont de aceea că, fapta comisă de inculpat poartă un caracter social-periculos, afectând relațiile sociale cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare a documentelor oficiale, folosind 3 documente oficiale false, creând o imagine negativă a modului de funcționare a legii în stat, și că a comis o faptă penală în coparticipare, iar în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, a refuzat să declare de la care persoană a procurat actele false, fapt ce a generat disjungerea cauzei penale în privința altor persoane nestabilite de organul de urmărire penală.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea procurorului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate, fără a fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unor fraze generale la pag. 169, în decizie.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37, *Kuznețov și alții c. Rusiei* (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Totodată, la examinarea chestiunii dacă sunt sau nu întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a lui Morari C., instanța de apel urmează să țină cont de faptul

că dispoziția art. 55 alin. (1) Cod penal, poate fi aplicată doar în cazul când instanța de judecată constată că, în cauză sunt întrunite condițiile prescrise de această normă și anume:

- 1) infracțiunea săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave;
- 2) să fie săvârșită pentru prima oară;
- 3) să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

La fel, pentru a constata dacă corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările comiterii infracțiunii, pericolul social al infracțiunii și urmările survenite.

Așadar, în decizie, instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelant și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelant. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către procuror, care în opinia acestuia au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

Subsidiar, luând în considerație că instanța de recurs a dispus trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, această instanță la examinarea apelului în fond, urmează să examineze și argumentele procurorului privind încasarea de la inculpat sau eliberarea acestuia de plata cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză tehnică, ținând cont de actele prezentate în acest sens privind aflarea persoanelor la întreținerea inculpatului și veniturile obținute de aceștia.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel depusă de procuror; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțele cauzei, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Morari Constantin Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor